

hed er givet Personer, der ikke har mindst 3 000 Kr. i Indtægt i det paagældende Aar, ikke skal gælde for saadanne Personer, som har en Formue paa 100 000 Kr. eller derover. Det er jo nemlig ikke udelukket, at Personer, der har en ikke helt ubetydelig Formue, som man vel kan benævne det, naar de har 100 000 Kr. eller derover, i enkelte Aar kan have en Skatteindtægt af under 3 000 Kr., og man finder ikke, at der er Grund til at fritage saadanne Personer, som har en saadan ikke ubetydelig Formue, for at svare dette Tillæg til Formueskatten.

Det næste Ændringsforslag gaar ud paa at fritage skattepligtige Selskaber og Foreninger for den dem i Lovforslaget paalagte Formueskat og i Stedet paalægge disse Selskaber en forhøjet Indkomstskat. Disse Selskaber og Foreninger svarer nu i ordentlig Indkomstskat 3 pCt. af den Del af deres Indkomst, som ikke overstiger 6 pCt. af deres indbetalte Aktie- eller Andelskapital, og 4 pCt. af Resten af Indkomsten. Disse Sæts forslaaes forhøjet til henholdsvis 5 og 8 pCt. af Indkomsten. Hvor meget Selskabernes Formueskat vilde have givet Statskassen, er der ingen, der tilnærmelsesvis ved. Af Motiverne til Lovforslaget, som det forelagdes i det andet høje Ting, var Udbyttet anslaaet til ca. 5 Mill. Kr., men da de fleste af de betydende Skattesæts var blevet fordoblet i det andet høje Ting til delvis Dækning bl. a. af Formueforøgelsesskattens Bortfald, maatte man derefter sætte Provenuet til mindst 9 Mill. Kr., og det var sikkert endda meget nøgternt anslaaet, i alt Fald, dersom man skulde henregne Aktiekapitalen til Selskabernes skattepligtige Formue, hvad den højtærede Finansminister jo mener, at man skulde. Hvor meget Selskabernes forhøjede Indkomstskat kan give, er heller ikke let at skønne over, thi Indkomsten har sikkert i 1918 været nedad-gaaende, og man kan derfor ikke uden videre slutte fra, hvad Provenuet af Selskabernes Indkomstskat har været i Aarene 1916 og 1917, til, hvad den kan blive i 1918; Indkomsten har sikkert i 1918 været væsentligt mindre. Men efter de Oplysninger, den højtærede Minister har givet i Udvalget, synes der at være Grund til at tro, at den af Udvalget foreslaaede forhøjede Indkomstskat kan give nogenlunde Dækning for det Beløb, der bortfalder ved Formueskattens Opgivelse, og det har ogsaa været Udvalgets Formaal at give nogenlunde Dækning, ikke meget mere naturligvis, men heller ikke væsentlig mindre, idet vi har tiltraadt den højtærede Finansministers Ønske om at faa henad 200 Mill. Kr. gennem

den samlede Skatterreform. Og da det baade for Administrationen og for Selskaberne kunde volde meget betydelige Vanskeligheder at beregne Formueskatten, medens den større Indkomstskat ikke volder Spor af Ulejlighed eller Vanskelighed, idet den er lige saa let at beregne som den mindre Indkomstskat, synes det allerede af disse Grunde formaaltjenligt at konvertere Selskabernes Formueskat til en forhøjet Indkomstskat. Men dertil kommer endvidere, at der var Uenighed mellem den højtærede Finansminister og Folketingsudvalget om, hvorledes der efter Lovforslaget skulde forholdes med Hensyn til Aktiekapitalen, om denne skulde medregnes til den skattepligtige Formue eller ikke. Den foreslaaede Ændring, at forhøje Selskabernes Indkomstskat, men lade Formueskatten bortfalde, medfører derfor ogsaa den Fordel, at man kommer ud over dette Spørgsmaal. Hvordan Lovforslaget rettelig maatte forstaaes med Hensyn til Aktiekapitalen, hvorvidt Folketinget eller den højtærede Finansminister i saa Henseende har Ret, skal jeg ikke udtale mig om, men jeg finder Anledning til at sige, at det overvejende Flertal af Landstingets Skatteudvalgs Medlemmer har den Opfattelse, at det ikke vilde være rigtigt at medregne Aktiekapitalen til Selskabernes skattepligtige Formue, og man vilde derfor, dersom man ikke var blevet enig om at afløse denne Skat med en Forhøjelse af Indkomstskatten, have stillet Ændringsforslag til Klargørelse af Lovforslagets Bestemmelser i saa Henseende. Man kunde, som jeg sagde ved første Behandling, ikke finde det rigtigt, at det var et Spørgsmaal, hvis Afgørelse skulde overlades til Domstolene. Tanken om at konvertere Selskabernes Formueskat til en Forhøjelse af Indkomstskatten blev først fremsat i Udvalget fra det konservative Folkepartis Side, hvad der for øvrigt ogsaa er gjort opmærksom paa i Mindretallets Betænkning, men Tanken mødte straks Sympati fra anden Side og mødte ogsaa straks Velvillie hos den højtærede Finansminister, da den blev ham forelagt. Derfor stiller altsaa hele Udvalget dette Forslag, og det er ligesom alle de andre af Udvalget stillede Forslag tiltraadt af den højtærede Finansminister. — De øvrige Ændringsforslag til Indkomst- og Formueskatteloven er Følger af det Ændringsforslag Nr. 2, jeg nu har omtalt, og dem finder jeg derfor ingen Anledning til at udtale mig nærmere om.

Til Ejendomsskyldloven har Udvalget stillet et Ændringsforslag, hvorefter Forhøjelsen af det skattefrie Fradrag fra 2 800 Kr. til 4 500 Kr. kun skal gælde ved Stats-